

Un țărm cu albatroși

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Am adunat secunde în clepsidră
Cât să mi-ajungă până te revăd,
Că fără tine noaptea e anhidră
Și-n inimă plâng valuri, un prăpăd

E-n fiecare zi când ești departe
Și nu găsesc la ușă niciun semn,
Pe strada mea doar felinare sparte,
Mă simt confuz, dar vreau să-ți jur solemn

Că vom găsi o insulă pustie,
Un țărm pe care zboară albatroși,
Să-ți dăruiesc metafore, o mie,
Când mă dezbraci cu ochii tăi frumoși.

- Am învățat să-nșir secunde albe
Pe firul de mătase-al unui gând,
Și de-o să vii, îți pun pe umeri salbe
De așteptări... Țărmul acesta blând

Nu-i răvășit vreodată de furtună,
Pare de Cronos binecuvântat,
Chiar de lipsești, tot suntem împreună,
Iar timpul stă pe loc, e ancorat

De farul 'nalt care atinge cerul
În nopțile când luna absentează
Și poate el a fost bijutierul
Care-a unit destinele-ntr-o frază.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015